

1. (4-17) Наблюдай за ногою своею, когда идешь в дом Божий, и будь готов более к слушанию, нежели к жертвоприношению; ибо они не думают, что худо делают.
УПО:(4-17) Пильнуй за ногою своею, як до Божого дому йдеш, бо прийти, щоб послухати, це краще за жертву безглуздох, бо не знають нічого вони, окрім чинення зла!
KJV: Keep thy foot when thou goest to the house of God, and be more ready to hear, than to give the sacrifice of fools: for they consider not that they do evil.

2. (5-1) Не торопись языком твоим, и сердце твое да не спешит произнести слово пред Богом; потому что Бог на небе, а ты на земле; поэтому слова твои да будут немноги.
УПО:(5-1) Не квапся своїми устами, і серце твоє нехай не поспішає казати слова перед Божим лицем, Бог бо на небі, а ти на землі, тому то нехай нечисленними будуть слова твої!
KJV: Be not rash with thy mouth, and let not thine heart be hasty to utter any thing before God: for God is in heaven, and thou upon earth: therefore let thy words be few.

3. (5-2) Ибо, как сновидения бывают при множестве забот, так голос глупого познается при множестве слов.
УПО:(5-2) Бо як сон наступає через велику роботу, так багато слів має і голос безглуздохого.
KJV: For a dream cometh through the multitude of business; and a fool's voice is known by multitude of words.

4. (5-3) Когда даешь обет Богу, то не медли исполнить его, потому что Он не благоволит к глупым: что обещал, исполни.
УПО:(5-3) Коли зробиш обітницю Богові, то не зволікай її виповнити, бо в Нього нема уподобання до нерозумних, а що ти обітуєш, сповни!
KJV: When thou vowest a vow unto God, defer not to pay it; for he hath no pleasure in fools: pay that which thou hast vowed.

5. (5-4) Лучше тебе не обещать, нежели обещать и не исполнить.
УПО:(5-4) Краще не дати обіту, ніж дати обіт і не сповнити!
KJV: Better is it that thou shouldest not vow, than that thou shouldest vow and not pay.

6. (5-5) Не позволяй устам твоим вводить в грех плоть твою, и не говори пред Ангелом

[Божиим]: `это--ошибка!` Для чего тебе [делать], чтобы Бог прогневался на слово твое и разрушил дело рук твоих?

УПО:(5-5) Не давай своїм устам впроваджувати своє тіло у гріх, і не говори перед Анголом Божим: Це помилка! Пощо Бог буде гніватися на твій голос, і діла твоїх рук буде нищити?

KJV: Suffer not thy mouth to cause thy flesh to sin; neither say thou before the angel, that it was an error: wherefore should God be angry at thy voice, and destroy the work of thine hands?

7. (5-6) Ибо во множестве сновидений, как и во множестве слов, --много суеты; но ты бойся Бога.

УПО:(5-6) Бо марнота в численності снів, як і в многості слів, але ти бійся Бога!

KJV: For in the multitude of dreams and many words there are also divers vanities: but fear thou God.

8. (5-7) Если ты увидишь в какой области притеснение бедному и нарушение суда и правды, то не удивляйся этому: потому что над высоким наблюдает высший, а над ними еще высший;

УПО:(5-7) Якщо ти побачиш у краї якому утискуванню бідаря та порушення права та правди, не дивуйся тій речі, бо високий пильнує згори над високим, а над ними Всевишній.

KJV: If thou seest the oppression of the poor, and violent perverting of judgment and justice in a province, marvel not at the matter: for he that is higher than the highest regardeth; and there be higher than they.

9. (5-8) превосходство же страны в целом есть царь, заботящийся о стране.

УПО:(5-8) І пожиток землі є для всіх, бо поле й сам цар обробляє.

KJV: Moreover the profit of the earth is for all: the king himself is served by the field.

10. (5-9) Кто любит серебро, тот не насытится серебром, и кто любит богатство, тому нет пользы от того. И это--суета!

УПО:(5-9) Хто срібло кохає, той не насититься сріблом, хто ж кохає багатство з прибутком, це марнота також!

KJV: He that loveth silver shall not be satisfied with silver; nor he that loveth abundance with increase: this is also vanity.

11. (5-10) Умножается имущество, умножаются и потребляющие его; и какое благо для

владельца им: разве только смотреть своими глазами?

УПО:(5-10) Як маєток примножується, то множаться й ті, що його поїдають, і яка користь його власникові, як тільки, щоб бачили очі його?

KJV: When goods increase, they are increased that eat them: and what good is there to the owners thereof, saving the beholding of them with their eyes?

12. (5-11) Сладок сон трудящегося, мало ли, много ли он съест; но пресыщение богатого не дает ему уснуть.

УПО:(5-11) Сон солодкий в трудящего, чи багато, чи мало він їсть, а ситість багатого спати йому не дає.

KJV: The sleep of a labouring man is sweet, whether he eat little or much: but the abundance of the rich will not suffer him to sleep.

13. (5-12) Есть мучительный недуг, который видел я под солнцем: богатство, берегаемое владельцем его во вред ему.

УПО:(5-12) Є лихо болюче, я бачив під сонцем його: багатство, яке бережеться його власникові на лихо йому,

KJV: There is a sore evil which I have seen under the sun, namely, riches kept for the owners thereof to their hurt.

14. (5-13) И гибнет богатство это от несчастных случаев: родил он сына, и ничего нет в руках у него.

УПО:(5-13) і гине багатство таке в нещасливім випадку, а родиться син і немає нічого у нього в руці:

KJV: But those riches perish by evil travail: and he begetteth a son, and there is nothing in his hand.

15. (5-14) Как вышел он нагим из утробы матери своей, таким и отходит, каким пришел, и ничего не возьмет от труда своего, что мог бы он понести в руке своей.

УПО:(5-14) як він вийшов нагий із утроби матері своєї, так відходить ізнов, як прийшов, і нічого не винесе він з свого труду, що можна б узяти своєю рукою!...

KJV: As he came forth of his mother's womb, naked shall he return to go as he came, and shall take nothing of his labour, which he may carry away in his hand.

16. (5-15) И это тяжкий недуг: каким пришел он, таким и отходит. Какая же польза ему, что он трудился на ветер?

УПО:(5-15) І це теж зло болюче: так само, як він був прийшов, так відійде, і яка йому користь, що трудився на вітер?

KJV: And this also is a sore evil, that in all points as he came, so shall he go: and what profit hath he that hath laboured for the wind?

17. (5-16) А он во все дни свои ел впотьмах, в большом раздражении, в огорчении и досаде.

УПО:(5-16) А до того всі дні свої їв у темноті, і багато мав смутку, й хвороби та люті...

KJV: All his days also he eateth in darkness, and he hath much sorrow and wrath with his sickness.

18. (5-17) Вот еще, что я нашел доброго и приятного: есть и пить и наслаждаться добром во всех трудах своих, какими кто трудится под солнцем во все дни жизни своей, которые дал ему Бог; потому что это его доля.

УПО:(5-17) Оце, що я бачив, як добре та гарне: щоб їла людина й пила, і щоб бачила добре в усьому своєму труді, що під сонцем ним трудиться в час нечисленних тих днів свого віку, які Бог їй дав, бо це доля її!

KJV: Behold that which I have seen: it is good and comely for one to eat and to drink, and to enjoy the good of all his labour that he taketh under the sun all the days of his life, which God giveth him: for it is his portion.

19. (5-18) И если какому человеку Бог дал богатство и имущество, и дал ему власть пользоваться от них и брать свою долю и наслаждаться от трудов своих, то это дар Божий.

УПО:(5-18) Також кожна людина, що Бог дав їй багатство й маєтки, і владу їй дав споживати із того, та брати свою частку та тішитися своїм трудом, то це Божий дарунок!

KJV: Every man also to whom God hath given riches and wealth, and hath given him power to eat thereof, and to take his portion, and to rejoice in his labour; this is the gift of God.

20. (5-19) Недолго будут у него в памяти дни жизни его; потому Бог и вознаграждает его радостью сердца его.

УПО:(5-19) Бо вона днів свого життя небагато на пам'яті матиме, то Бог в її серце шле радість!

KJV: For he shall not much remember the days of his life; because God answereth him in the joy of his heart.